

№ 32/1965.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y r e l -
s e s framställning till Ålands landsting med
förslag till landskapslag angående ändring av
landskapslagen om reglering av byggnadsverksam-
heten.

I riket har vissa ändringar genomförts i byggnadslagen genom lag av den 11 juni 1965 (FFS 330/65) och lag av den 23 april 1965 (FFS 233/65). Ändringarna, som avse förtydligande och komplettering av byggnadslagstiftningen, äro enligt landskapsstyrelsens åsikt behövlige också i landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten (29/59).

126a §. I gällande lagstiftning saknas en definition på våningsyta, vilket är en brist med tanke på byggnadsregleringen i stad och tätt bebyggt samhälle. Byggnadsrätten på tomt regleras nämligen numera genom angivande av viss våningsyta för tomten (tomtexploateringstal). Visserligen finnes i 139 § byggnadsförordningen för landskapet Åland en definition på våning, men denna klarlägger icke beräknandet av våningsyta och tomts sammanlagda våningsyta. Definitionen på våning borde också rätteligen ingå i byggnadslagen.

Enligt förslaget skulle till våning icke räknas vindsvåning, i vilken bonings- eller arbetsrum icke får inrymmas, och icke heller källarvåning, belägen helt eller huvudsakligen ovan markytan, där sådana rum icke får inrymmas. Källarvåning skulle fastslås som definierat begrepp.

Till byggnads våningsyta skulle räknas all sådan yta, där bonings- eller arbetsrum äro inredda eller får inredas. Tomts våningsyta är den högsta våningsyta, som byggnaderna på tomten tillsammans får innehålla.

127 §. Rätten att bevilja undantag från byggnadsbestämmelserna borde utvidgas till att gälla också källarvåningar. För detta syfte föreslås en komplettering till 1 mom. i överensstämmelse med den i riket genomförda ändringen.

131 §. I samband med byggnadsföretag uppbär kommunerna avgifter, dels för granskningen av ritningar och dels för byggnadssyner. Dessa avgifter uppbäras numera ofta alla på en gång vid byggnadsföretagets påbörjande, vilket visat sig vara ändamålsenligt. Högsta förvaltningsdomstolen har dock i ett utslag av den 17.10.1963 (liggare № 3925) ansett, att ett uppbärande i förskott av sådana avgifter icke har stöd i lag. För att det redan mångenstädes tillämpade förfarandet skall lagligen kunna tillämpas också i framtiden, har i riket en ändring härför vidtagits (FFS 233/65). Också i Mariehamn har ett sådant förfarande tidigare tillämpats medan byggnadssyneavgifterna för närvarande debiteras efter slutsynen. Landskapsstyrelsen anser, att förskottsdebitering borde tillåtas med skyldighet för kommunen att restituera avgift för sådan syn,

som icke behövt förrättas.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamt förelägga Landstinget till antagande nedanstående.

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om reglering av byggnadsverksamheten.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 127 och 131 §§ landskapslagen den 22 december 1959 om reglering av byggnadsverksamheten (29/59) och fogas till lagen en ny 126a § som följer:

126a §.

Med våning avses utrymme i byggnad, som begränsas av golvplan och ovanliggande mellan bjälklags eller vindsbjälklags övre yta och som i sin helhet ligger över markytan, samt sådant här avsett utrymme, som huvudsakligen ligger över markytan och vari enligt byggnadsbestämmelserna må inrymmas bonings- eller arbetsrum eller utrymmen för byggnadens huvudsakliga ändamål. Såsom våning anses dock icke ett ovan avsett, helt över markytan beläget utrymme i bostads- eller affärshus, vari bonings- eller arbetsrum icke må inrymmas.

Med källarvåning avses enligt 1 mom. begränsat utrymme, som helt eller huvudsakligen ligger under markytan eller som enligt 1 mom. icke är våning.

Till byggnads våningsyta räknas våningarnas areal samt den vinds- och källarvåningsareal, där bonings- eller arbetsrum eller utrymmen för byggnadens huvudsakliga ändamål må inrymmas.

Med tomts våningsyta avses den våningsyta, som i byggnader på tomt sammanlagt högst får uppföras enligt gällande bestämmelser. Vid tillämpning av stadgandena i 70, 85, 86 och 87 §§ räknas till tomtens våningsyta även den våningsyta, som ytterligare fått uppföras med stöd av i 127 § 1 mom. avsett undantagstillstånd.

127 §.

Landskapsstyrelsen äger såväl för stadens som för landskommuns vidkommande befogenhet att för uppförande av nybyggnad medgiva undantag från stadganden, påbud, förbud och andra begränsningar rörande byggande, därest det icke befinnes medföra betydande olägenhet för genomförande av planering eller annan reglering av besättningen. Från i 41 § 1 mom. stadgad byggnadsinskränkning må undantag likväl icke medgivas i fråga om byggnads höjd eller antalet helt ovan jord belägna våningar.

Magistrat och ----- (2 mom.) ----- nämnda fall.

131 §.

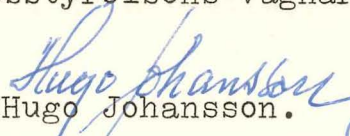
Byggare är skyldig att för granskning av byggnadsritningar och annan

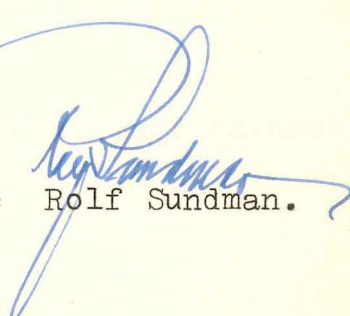
tillsyn över byggnadsarbetet erlägga avgifter till kommunen enligt grunder, som kommunens fullmäktige godkänt. Avgift må föreskrivas att uppbäras även innan den åtgärd verkställes, till vilken avgiften hänförs. Blir likväl åtgärden icke utförd, skall avgiften till denna del återbäras.

Fullmäktiges beslut angående grunderna för i 1 mom. nämnda avgifter skall underställas landskapsstyrelsen för fastställelse.

Mariehamn, den 26 oktober 1965.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd Hugo Johansson.

Lagberedningssekreterare Rolf Sundman.